

[Landbrugsministeren]

ejendommens værdi, når adgangen til at etablere nye realkreditinstitutter og udøve grænseoverskridende realkreditvirksomhed liberaliseres.

Der foreslås en eneret for Dansk Landbrugs Realkreditfond på samme måde, som der i det af boligministeren fremsatte forslag til realkreditlov foreslås en eneret for Industriens Realkreditfond. Det er regeringens hensigt at opretholde princippet med at have specialiserede institutter, der yder den yderste og mest risikobetonede del af realkreditbelåningen på erhvervsområdet.

Lovforslaget tilsigter samtidig at afstemme lovgivningen vedrørende Dansk Landbrugs Realkreditfond med bestemmelserne i det af boligministeren fremsatte forslag til realkreditlov.

Dansk Landbrugs Realkreditfonds virksomhed foreslås i øvrigt videreført efter de hidtil gældende principper.

En række spørgsmål vedrørende jordbrugets realkreditbelåningsmuligheder indgår i drøftelserne i det af regeringen nedsatte udvalg vedrørende struktur, ejerforhold og finansiering i landbruget. Udvalget overvejer herunder jordbrugslåneordningen, der skal revideres i indeværende folketingssamling. Udvalget forventer at afslutte arbejdet inden udgangen af oktober. Regeringen vil herefter fremsætte eventuelle ændringsforslag til forslag til realkreditlov og nærværende lovforslag.

Landbrugsministeren (Tørnæs):

Jeg tillader mig herved for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om frø og planter.

(Lovforslag nr. L 46).

Ved forslaget revideres og moderniseres lov om handel med frø, såsæd, læggekartofler og planter fra 1972 som led i regeringens fortsatte regelsanering. Samtidig ophæves lov om handel med kartofler bortset fra bestemmelsen, hvorefter landbrugsministeren kan fastsætte kvalitetsnormer m.m. for spisekartofler. Denne bestemmelse er i stedet indarbejdet i det foreliggende lovforslag.

Efter gennemførelsen af meristemprogrammet til udskiftning af alt avlsmateriale af kartofler er autorisationsreglerne i lov om handel med kartofler ikke længere påkrævede, og loven foreslås derfor ophævet som led i regeringens afbureaukratiseringsprogram.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, anbefaler jeg lovforslaget til Folketingets hurtige og velvillige behandling.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Jeg tillader mig hermed at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmarkedsuddannelser. (Afskaffelse af 25 pct.-tillægget).

(Lovforslag nr. L 47).

Forslaget er et led i regeringens plan for afbureaukratisering og et led i ønsket om at gennemføre besparelser. Forslaget betyder, at den adgang til at få udbetalt forhøjet kursusgodtgørelse, der i dag eksisterer for visse deltagere i arbejdsmarkedsuddannelser, afskaffes.

Kursusgodtgørelse ydes for at motivere specialarbejdere og faglærte til at deltage i erhvervsmæssig efteruddannelse. Efter de gældende regler har kursusdeltagerne ret til en kursusgodtgørelse, der svarer til den højeste dagpengesats.

De kursister, hvis indtægt de sidste fire uger op til kursusdeltagelsen har været højere end den højeste dagpengesats, kan få godtgørelsen udbetalt med op til 125 pct. af den højeste dagpengesats. Arbejdsgivere, der udbetaler løn under kurset, har ret til at få udbetalt den godtgørelse, som kursisten ville have været berettiget til.

Med henblik på at opnå en administrativ forenkling og hurtigere sagsgang foreslås det, at der til alle kursister eller deres eventuelle arbejdsgivere uanset den hidtidige indtjening udbetales en godtgørelse, der svarer til den højeste dagpengesats. Herved bliver beskæftigede og ledige kursister også ligestillet med hensyn til det offentlige ydelsesniveau.

Ca. 60 pct. af de kursister, der er i beskæftigelse, modtager i dag løn fra arbejdsgiveren under kurserne. En afskaffelse af 25 pct.-tillægget vil derfor for flertallet af kursisternes vedkommende betyde, at refusionen til arbejdsgiveren bliver mindre.

Regeringen vurderer, at forslaget om en ændret godtgørelsesordning næppe vil have betydning for motivationen for at deltage i en arbejdsmarkedsuddannelse. Besparelsen vil udgøre ca. 65 mio. kr. i forhold til finansloven for 1990. I de følgende år vil virkningen være, at AUD-bidraget kan nedsættes.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg lovforslaget til Tingets velvillige behandling.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Jeg tillader mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om arbejdsmarkedsuddannelser og ophævelse af lov om udvandring. (Ophævelse af AF's monopol, nedlæggelse af Kursusnævnet for arbejdsmarkedsuddannelserne og indførelse af brugerbetaling for visse af AF's ydelser m.v.).

(Lovforslag nr. L 48).

Lovforslaget er et led i gennemførelsen af regeringens handlingsplan for afbureaukratisering, men det indeholder også forslag, der medvirker til at gennemføre den regelsanering, som regeringen har igangsat.

Lovforslaget omfatter følgende fire dele:

1. Liberalisering af formidlingsvirksomheden gennem afskaffelse af godkendelsesordningen vedrørende privat arbejdsanvisning og vikarbureauer.
2. Indførelse af brugerbetaling for visse af den offentlige arbejdsformidlings ydelser.
3. Nedlæggelse af det i medfør af lov om arbejdsmarkedsuddannelser nedsatte Kursusnævn og overførelse af klagesager til Arbejdsmarkedets Ankenævn, der efter forslaget afløser det nuværende Ankenævn for Arbejdsløshedsforsikringen.
4. Endelig indebærer lovforslaget ophævelse af loven om udvandring.

Med den del af lovforslaget, der vedrører afskaffelse af godkendelsesordningen inden for den private arbejdsanvisning og vikarbureauerne, tilsigter regeringen en fuldstændig ophævelse af alle tidligere restriktioner for privat formidlingsvirksomhed.

De hensyn, der oprindeligt lå bag den offentlige arbejdsformidlings monopollignende stilling på formidlingsmarkedet, er efter regeringens opfattelse ikke længere aktuelle, og tiden er derfor inde til nu at gennemføre en fuldstændig liberalisering på området.

Efter forslaget opretholdes arbejdsløsheds-kassernes adgang til at drive *parallelformidling*, men kasserne skal ikke længere søge om tilladelse til denne virksomhed.

Med hensyn til formidling af *erhvervs-mæssigt optrædende*, der typisk kan være musikere, sangsolister og modeller, gælder det, at dette område allerede i dag er dækket af private bureauer. Den offentlige arbejdsformidling spil-

ler ikke nogen nævneværdig rolle i formidlingen på denne del af arbejdsmarkedet, og den væsentligste konsekvens af forslaget vil derfor være, at kravene om ansøgningsblanketter, standardkontrakter, regnskabsaflæggelse og lignende bortfalder.

Forslagets betydning for *vikarbureauerne*, der i dag kun findes inden for handels- og kontorområdet, forventes at være, at både de eksisterende og nye vikarbureauer vil udvide aktiviteten til andre brancheområder. Regeringen forventer, at vikarbureauer især vil finde udbredelse i brancher, hvor der er behov for midlertidig arbejdskraft, og hvor brugervirksomhederne anser det for fordelagtigt, at vikarbureauet mod betaling påtager sig arbejdsgiverforpligtelserne over for vikaren.

Med hensyn til *privat formidling i øvrigt* vil det være arbejdsmarkedets behov, der afgør, på hvilke dele af arbejdsmarkedet der skal være plads til privat formidlingsvirksomhed. Det er her forventningen, at private formidlingsvirksomheder især vil få fodfæste på områder, hvor formidlingen kræver særlig brancheindsigt.

Med den del af lovforslaget, der vedrører indførelse af brugerbetaling inden for den offentlige arbejdsformidling, tilsigter regeringen at tilvejebringe lovhjemmel for, at AF i særlige tilfælde kan kræve betaling hos arbejdsgiverne. Det er således ikke regeringens tanke at indføre en generel brugerbetaling, som kunne vanskeliggøre AF's muligheder for at være jobbørs og placere de svage grupper af arbejdssøgende. Der skal alene kunne forlanges betaling for formidlingsaktiviteter, herunder specielt korttidsformidlinger, når disse ikke er begrundet i hensynet til arbejdsmarkedets balance og fleksibilitet.

Det er endvidere regeringens opfattelse, at brugerbetaling kan være et udmærket element til at skabe ligestilling mellem AF og private konsulentbureauer i tilfælde, hvor AF går ind på lige fod med private konsulentbureauer og leverer en særlig service for det enkelte firma. Et eksempel herpå kan være bistand til virksomhedernes uddannelses- og personaleplanlægning, og den foreslåede betalingsordning vil give AF mulighed for at udvide denne aktivitet og dermed forbedre kvalitet og bredde i samspillet mellem virksomhederne og den samlede arbejdsmarkedsservice.